

Adrian FIRICĂ

Pixeli

... galbeni de cafea*- Rozei Vânturilor -*

îmi trăsesem o Mare lângă casă
alta de altă culoare de lângă oraș plecase aiurea
Roza Vânturilor lăsase miresmele cardinale peaproape

am un pix galben pentru trasee în versuri
amară e durerea dulce fericirea!
amestec în cafea

trag Marea de-aproape-n casa plecată
dusă e Roza de vânturi țin miresmele cardinale
aproape altă culoare fac lângă oraș

colorez alt pix în galben
desenez cu el zaț
e trist în viață

durerea e amară!

... cu vedere din laBalonul Antifurthausen*- reverie, prigoană și iar reverie -*

în ultimul vis mă invadaseră mangustele tale
calde oarecum pripite
tocmai parcurgeam o fază pe undeva
pe la mijlocul andropauzei îmi încheiasem ceva
cumva fără de veste preocupările faustic-oculte cu prepelițele
chiar ceea ce mi se păruse interesant
le-aș fi făcut să treacă singure dintr-o parte în alta
să fi produs moarte termică să mă simt altfel de Maxwell
ce super:
supermarket supercondus superfluid superheliu
superficial ca merii ca periile de cap ca perechea Lee Cooper
cu teorii efecte aplicații când mă odihneam

acceptam din mâna ta orice
socată de exemplu

... din viața dublă a canapelelor

mă tot întreb când am de gând să scriu romanul ăla polițist
ieftin ca braga fără să-mi dau seama
l-am scris pe nerăsuflăte
răsfoind în același timp pliantele „uite cum vine treaba!”

canapelele au și ele viața lor dublă pentru că nu le cere nimeni socoteala
la urma urmelor dau și ele din colț în colț
iar noi ne aflăm în treabă și tot așa cum ar veni
ne apucă solidaritatea digitală pentru că e vorba numai de da și nu

asta se pare că ne ascultă toate spovedaniile
chiar ceva mai mult evită denunțurile
participă la toate dialogurile noastre marțiale
are de gând să se inițieze și în celelalte arte

nu știe fața ce face dosul
o mână spală pe alta ambele și le pun în triumph gratis pe sâni
tu mă iei în răspăr sugerându-mi că originea omului e divină
îmi strigi: jos mâinile de pe mine; sus mâinile că trag!

asta pentru că m-ai întregat când am de gând
... să scriu
să nu te mai duc cu vorba
să nu te seduc în general câtă vreme ea se desface

... stând de vorbă cu Richard de Trei ori Îndrăgostit

mi-ar fi plăcut să mă numesc Richard
să pun mecanic întrebarea aia bună: n-aveți un cal la-ndemână?
să nu umblu cu restul întrebărilor la mine
pentru ca ziua de 9 martie să fie una confuză destinată comemorării torturii
să le las acasă
să-mi rămână timp pentru vorbire
adică să mi se vorbească de sus de foarte de sus adică în acut
să pot să răspund invariabil: posibil!

dacă m-aș fi numit Richard
puteam să fac toate proiecțiile ilizibile
universul hipnotic dar regenerabil
și-mi mai rămânea și de-un rest erotic de contrabandă
aș fi văzut răbdarea mai repede pusă cu mâinile pe piept
ți-aș fi dat apeluri universale
iar numele ni le-am fi căutat printre dinți
până ne venea rândul la sufocare

nu mă numesc Richard de Trei ori Îndrăgostit
puțin îmi pasă că ești infidel
mi-ar fi frică să stau pe lângă tine
vederea dublă e molipsitoare
sufocarea devine relativă
unul altuia lumea-i va fi altfel
asta ca să te scutesc de amănunte tehnice
îți comunic doar scorul: e un meci "greu de greu".

... intrați prin efracție*- ultimul mulaj -*

să începi cu o afirmație zice-se: Așa e viața!
primești lovitura de dragoste la prima vedere și locul din față la coadă
cunoască-mă adăpații zilelor noastre
numai în sensul mersului acelor de ceasornic
ei adaptații cacioririi capitolelor și sensului sentimentelor
când eu voiesc să meargă toate automobilele numai cu spatele
numai în spatele meu cu zgomotele cu tobele și gazele lor de eșapament
numai de o parte să meargă o apă
în spațiul meu vital să vii numai tu cu loviturile tale de dragoste la prima vedere
o dată și încă o dată ... așa fel să fie să mergă moara fericirii fie ea și stricată
Doamne ferește să spui NU!
să începi să miroși a veșnicie trăgând mâța de coadă
lasă moara să toace fericire în fel și chip să facă fericiri
să ne-o rupă-n fericire și fără materie primă
găsim oriunde loc verdeață dulceață și spiritul bun

nu mă mai apela: James
m-am bronzat mă confund cu o acadea din zahăr ars
le dau bani de-un ciorap de câte un Ford Capucino
le dau și fondul ăsta de ten să nu-i mai aud să nu-i mai văd
mă fac de bunăvoie la buzunare fac zidul morții prin bucătărie
legat la ochi cu ștergar văd că fiecare dimineață e bună
te văd și pe tine cu ncrengăturile tale de dragoste cât o împărăție
fracțiile matinale ale bunei înțelegeri
după micul dejun fracturat așa cum s-a văzut în filmul de aseară
urmează o cavalcadă pe pereți ajungând pe ei prin efracție
... vine poliția călare și unul stigă STAI! altul ia o poziție de tragere
al treilea nu spune nimic având probleme
pe scară-l compățimesc după o scală frumos gradată cu broderii verbale naturale
unele sunt făcute de tine te las să le oferi cu darea ta de mână

lustruind pereții ne ținem diminețile la-ndemână
poate am șters tot urâtul
mâncând biletele astea de teatru am mai terminat o indecizie